

Język narracji:

Opis: „... wyposażony w zawadiackie wąsy kawalerzysty, olbrzymi jak wieprz, czarny jak sadza lub gawron („Mistrz i Małgorzata”: „Pogoń”, s. 70)”.

Narracja (opowiadanie): „... dziwny kot podszedł do drzwi wagonu motorowego linii „A”, który stał na przystanku, bezczelnie odepchnął wrzeszczącą kobietę, chwycił za poręcz i nawet wykonał próbę wręczenia konduktorce dziesiątaka przez otwarte z powodu upału okno. (...) Kot okazał się zwierzakiem nie tylko wyjątkowym, ale także zdyscyplinowanym. Na pierwszy okrzyk konduktorki przerwał natarcie, opuścił stopień i pocierając monetą wąsy usiadł na przystanku. (...) Przeczekał, aż miną go wszystkie trzy wagony, po czym wskoczył na tylny zderzak ostatniego, łapą objął sterzącą nad zderzakiem gumową rurę i pojechał, zaoszczędziwszy w ten sposób dziesięć kopiejek („Mistrz i Małgorzata”: „Pogoń”, s. 71)”.

Komentarz: Narrator opisuje wygląd i zachowanie Behemota, mieszając cechy ludzkie ze zwierzęcymi (groteska). Stosuje liczne epitety i porównania (zawadiackie, olbrzymi, czarny, dziwny, zdyscyplinowany; wąsy kawalerzysty, jak wieprz, jak sadza, jak gawron). Dzięki takiemu przedstawieniu postać wydaje się być bardziej zabawna niż groźna.

Język bohatera:

„– Spodnie nie dotyczą kota, messer – niezmiernie godnie odpowiedział kocur, – Może polecisz mi, messer, włożyć jeszcze buty? Koty w butach występują jedynie w bajkach, messer. Ale czy zdarzyło ci się kiedykolwiek widzieć na balu kogoś, kto by nie był w muszce? Nie chciałbym znaleźć się w ośmieszającej sytuacji ani ryzykować, że zostanę wyrzucony za drzwi. Każdy przystraja się, jak może. (itd. do słów:) Moje wypowiedzi to nie żadna chałtura, jak byłeś łaskaw, messer, wyrazić się w obecności damy, ale konsekwentny ciąg sylogizmów, który oceniliby właściwie tacy znawcy przedmiotu, jak Sekstus Empiryk, Martianus Capella, a być może nawet sam Arystoteles”.

Komentarz: Bohater posługuje się wyszukanyim językiem człowieka inteligentnego i światłego, o czym świadczy znajomość etykiety (zachowanie, strój, zwrot „w obecności damy”), a także znajomość pism filozofów greckich i średniowiecznych. Obok tego padają słowa pospolite: chałtura. Język i zachowanie Behemota wywołują komiczne wrażenie. Język parodiuje styl filozofów („konsekwentny ciąg sylogizmów”), ludzkie stereotypy („Koty w butach występują jedynie w bajkach”), co w ustach kota brzmi nieodparcie komicznie. Przemieszanie powagi z komizmem oraz użycie różnych stylów języka wywodzi się z romantyzmu. Autor stosuje ironię romantyczną.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

scholaris

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

